

LA CAMPANA DE GRACIA.

ACTUALITATS.

Ni las traicions de 'n Thiers, ni las debilitats de 'n Fabre podran envilir-la.....
 ¡ Los fills honrats de 'l poble la salvaran!

BATALLADAS.

Las personas que tenen necessitat d' anar tots los dias á l' Audiencia y las que van á presenciar las sesiones públicas que celebra la nova Diputació Provincial, se queixan, ab rahó, de la mala olor que sesent en la entrada del edifici. No sabem si aquesta olor desagradable es produhida per las mulas ó pe' ls cipayos; pero lo cert es que los perfums se senten y que s' haurian de pendrer precaucions porque 'ls nassos dels concurrents fossin degudament atesos y respectats.

La Comuna de Paris ha fet destruir la columna de Vendome.

No sé si vostés saben lo qu' aquesta columna era.

La columna de Vendome vá ser construïda per ordre de Napoleon primer ab canons presos per sos exercits en los diferents paisos ab los quals havia estat en guerra.

La Comuna de Paris ha fet derribar aquesta columna qu' era un testimoni constant y permanent de la soberbia francesa.

Are no mes falta que caiga 'l arch de la Estrella, en que hi ha grabats los noms de las batallas guanyadas pe' ls francesos, advertint que hi figuran com á guanyadas las batallas del Bruch y de Bailen que tothom sab varen serho pe' ls espanyols,

Al llegir la noticia de que la columna de Vendome ha sigut destruïda, la Espanya pot ben dir:

—¡Part hi vull!

L' Aassamblea francesa volia que 'ls alcaldes fossin elegits pe' 'l poble y aixís ho va votar; pero Mr. Thiers va voler que fossin nombrats pe' 'l govern y l' acort va ser revocat. ¿S' ha vist may major baixesa, ni tampoch mes cinisme?

¡Y aquesta gent se queixa de que Paris se sublevi contra l' Assamblea!..

S' ha posat en dubte si 'ls bisbes exerceixen ó no jurisdicció en la provincia en que 's trovan devant del clero.

Els poden ben dir que no exerceixen tal jurisdicció, porque si la tenen no es propia sino delegada.

¿Y qui 'ls l' ha delegada? dirán vostés.

¿Qui? Lo Pare sant, lo vicari de Christo.

¿Ho veuhen com també sabria sortir del pas si fos bisbe y 'm fessin senador?

Se conta la següent anécdota que 's suposa passada en lo congrés entre 'l célebre senyor Ferratges y en Robert Robert, lo primer diputat llatser per Granollers y lo segon diputat escamatejat per lo mateix districte.

Passejantse 'l senyor Robert per lo saló de conferencias del congrés, se li va acostar lo senyor Ferratges á saludarlo dientli:

—Hola, contrincant meu.

—¿Jo contrincant de vosté? li contestá l' altre.

—Home, es clá qu' es lo meu contrincant ja que hi vensut.

—¿Vosté m' ha vensut? ¡Oh ca! No 's fassi pas la ilusió de creurers que representa en lo congrés al partit monárquich. ¡Cá! No senyor no; vosté 'm representa á mi, tota vegada que lo diputat de dret soch jo y vosté no ho es mes que de fet.

Desenganyis, senyor Ferratges: vosté á qui no es mes que 'l meu vicari.

Si s' escoltan als realistas, lo de Paris no pot anar. ¡Es una barbaritat! ¡Alló es una cafreria! ¡Ni á Guinea passa lo que passa á Paris! ¡No 's respecta res...!

No volem analizar lo que passa dins de Paris; pero si volem que 'ns diguin si pot anar lo de Versalles, si passa á Guinea lo que en Versalles, si no es alló una barbaritat, si no es una cafreria...

En una de las batallas va ser fet presoner lo general Duval, y al identificar lo general de las forsas del govern de Versalles la persona del gefe dels sublevats, sense formarli causa, lo va fer fusellar immediatament.

En un' altra acció sigué fet presoner Mr. Flourens per un capitá. Habentli preguntat aquet com se deya, li contestá 'l presoner: Jo soch Flourens; al sentir aquet nom lo capitá, tregué 'l sabre y d' un cop li va obrir lo cap.

¿Y aixó passa á Guinea? ¿Aixó es respectar lo mes sagrat de aquet mon, la vida humana? ¡Ah miserables! Per cada gota de sanch que derraman los revolucionaris vosaltres ne derrameu mil!

La *Flaca*, semmanari humoristich que 's publica en aquesta ciutat, á la semmana següent d' haber publicat uns quants sueltos favorables als sublevats de Paris, va publicar una caricatura, contra la qual debem protestar.

Mr. Favre abraça la república, en aquesta caricatura, mentrestant que 'ls sublevats de Paris, entre 'ls quals hi ha Napoleon ab lo gorrofrigi, embossat ab una bandera tricolor y repartint moneda se disposan per atacar la Assamblea.

Suposar que l' insurrecció de Paris es obra de Napoleon tercer es una calumnia digna dels progressistas, que per tót veuhen la ma amagada y l' or de la reacció... Per lo que toca al fet de ser Mr. Favre qui hagi de salvar la República, no serem nosaltres los que aventurem judicis respecte á la conducta qu' aquest home observa; pero si dírem que á nostre modo de veurer, si la Republica no conta ab altra ajuda la Monarquia de Mr. Thiers está d' enhorabona.

Un bisbe, diputat á Corts, estava molt ben repapat en un silló en tant que un raig de sol li pegaba de plé á plé en lo bell mitj del cap.

Un diputat republicá, de molt bon humor, se li va acostar y li va dir á l' aurella.

—Senyor bisbe: *sol en cancer*.

Lo prelat comprengué l' epigrama y 's va posar á la sombra.

La provincia de Barcelona envia dos bisbes mes al Senat. Vaja, vaja: endevant las hatxas.

¿Sabeu que donará bo de veurer lo Senat ab tants bisbes?

Ja no faltarà mes sino que hi posin un altar ahont los bisbes, avans de la sessió, hi celebren missa.

Alguns diuhen que la cámara alta será un Senat molt MORAT. Jo lo que si sé es que será un Senat molt moderat.

Perque las sessions dels Senat tinguin mes solemnitat, s' assegura que 'ls bisbes que han sigut nombrats senadors hi assistiran ab mitra.

Un dels bisbes senadors vol proposar que las sessions se comensin ab las següents paraulas:

—Lo president: *In nomine patria, et Amadeo et espíritu público.*

—Los senyors senadors: Amen.

Alguns dels bisbes, á mes de assistir á las sessions de la cámara alta ab mitra, volen també anarhi ab la capa *pluvial*, fundantse en que podria ser que algun dia haguessin de sufrir la pluja.

Altres no s' avenen ab aixó y proposan que s' hi vagi ab paraigüas.

Jo 'ls proposo que hi vagin ab para-sols si no volen que 'l sol de la llibertat 'ls derreteixi ó 'ls fongui com uns bolados.

—Lo Parlament se 'm figura una gran palanca.

—Un dels brassos de la palanca deu ser la cámara alta, ó siga 'l Senat...

—Y si.

—Y lo altre bras deu ser la cámara baixa, ó siga 'l congrés.

—Aixó es.

—Y bé, y lo apoyo de la palanca, ¿ahont es?

—Lo centro de la palanca es lo govern.

—Si que amich... ¡pobra palanca!

—¿Que?

—¿Que? Que lo millor dia 'm sembla que se 'n va per terra.

Molts dirán: ¿y com dintre pot ser que habent enviat la provincia de Barcelona una majoria federal á las Corts, are hagi enviat quatre carlins al Senat?

Es molt facil de explicar.

Molts republicans no donan cap importancia al Senat, per lo que en molts localitats s' han descuidat las eleccions de compromissaris, tant com se han ates las de diputats á Corts.

En segon lloch, la elecció de compromissaris es tant poch equitativa, tant poch justa que no té res d' estrany que se 'n hagi endut la victoria qui menys se la podia emportar.

¿Com se esplican vostés, com observa molt acertadament la *Independencia*, que 'l districte de Vich, que té trenta sis mil habitants, hagi nombrat la exorbitant suma de cinquanta sis compromissaris, y que Barcelona que forma, no un districte sino quatre y que té dos centas mil animas n' hagi nombrat no mes que vuit?

Lo govern ha temut las influencias de las grans capitals y ha procurat que la gent de fora contrarestés la de dins, y al ferho no ha tingut en compte que qui s' aprofitaria de la poma no fora ell, que no te cap partidari, sino 'l partit carlista. No es aquesta la primera vegada que veyem sortir set balas de un manech d' escombra.

Un dels diputats á Corts novament elegits, valenciá per mes senyas, va anar á visitar juntament ab un altre diputat de llarga práctica parlamentaria, l' edifici del Congrés.

Al veurer lo saló de sessions y al distingir los banchs ahont s' assentan los membres de la assamblea, lo diputat en qüestió li va dir al que l' acompanyaba.

—Y... diguim: los bancos eixos, ¿son pegats?

—Y es clar que son pegats, li respongué l' altra.

—Donchs es llástima.

—¿Perque?

—Home, porque algun dia iriam á cops de banchs.

Se coneix qu' aquet diputat deu estar acostumat á tratar ab progressistas..... y á convencé'ls.

Los uns diuen que en lo dinar que don Carlos va celebrar en Pau, en lo que hi va assistir don Lluís Gonzalez Brabo, aquest home publich se va declarar carlista.

Altres desmenteixen la noticia.

Be, ¿en que quedem? Fassinme lo favor d' aclarir aquest punt.

Es que á n' á mi 'm convé saberho, perque tant se me 'n dona si en Gonzalez Brabo es partidari de don Carlos com del moro Muza.

No sé perque no s' ha de voler creurer que don Lluís Gonzalez Brabo s' hagi fet carli.

¿No ha sigut progressista? ¿No ha estat moderat?

Y donchs, si ha cambiat duas vegadas de camisa ¿perque no ha de poder cambiarsela tres? Y sobre tot, si en Serrano, de Isabeli qu' era s' ha transformat en Amadeista; si en Nocedal despues de haber sigut progressista, y neo-catolich y partidari de donya Isabel, s' ha fet are carlista, ¿perque en Gonzalez Brabo no ha de poder imitar á uns homens tant notables?

Vaja, 's coneix que 'ls que posan en dubte la inconstancia de carácter de don Luis no saben que cosa es veurer volar un ase. No es tot hu ser monarquich ó ser republicá; no es tot hu voler viurer ó estar disposat á sacrificarse per la santa causa de la llibertat.

Hem vist anunciat en lo Liceo lo drama en tres actos, *Un mirall pe 'ls Jugadors*.

Francament, despues de haberse posat en escena, de haber mogut tant soroll y de haber donat tant que parlar la comedia del original poeta, regenerador del teatro de las bonas costums catalanas, *Un mirall per las pubillas*, creyem que l' autor de la producció que se está ensajant podria anar á buscar un altre titol que no fos tant semblat al de la comedia del poeta innovador.

En bona hora que se segueixi la escola inaugurada per l' autor dels *Llampechs entre tenebres* y del ex-director del *Embustero*, pero de seguir una escola á ser plagista hi ha una gran diferencia.

L' autor de la célebre comedia *un mirall per las pubillas*, está fent ja fa dias, *lo gandul*. Esperem que la nova producció de don Carlos Altadill será un nou *llampech* que vindrá á brillar entre las moltes *tenebres* en que descansa l' art.

Ja 's parla de si 'ls prussians hauran de intervenir en los assumptos de Paris.

Tot es possible de Mr. Thiers.

Pero si 'l gefe del poder assamblista feya la baixesa y la villania, perque fora una villania y una baixesa, de demanar als prussians qu' ensangrentessen los carrers de Paris y que imposessin á la capital de França un ordre varsoviá, be podria l' enemich de la República Francesa pegarse un tiro y aixecarse 'l cervell, segur de que la deshonra que pesaria sobre ell no 'l deixaria viurer ab tranquilitat.

La França, per altra part, ja 's cuidaria de posar en son sepulcre lo següent epitafi:

¡aquí jau un traidor!

LO CRIT D' INDEPENDENCIA.

¿Quan ressonará? ¿Quan?....

Escolta Catalunya, si vols, de una vegada lo crit que sentim naltres adintre 'l cor glatir...! No vullas tú restarne pe 'ls fills desamparada, que encara en la persona ne guardas anotada la pena y la desgracia de 'ls opressors de ahir!

Encara tens membranza de 'ls fuets que 't sacudia la ex-reina que tombarem, nomnada la Borbó! Pintada en lo teu rostre se hi veu la melentjia, y ab gana dins sa reixa, lo lleó sacudiria lo somni que aporuga lo cor d' aytal lleó!

Ni cantan las aucellas, ni l' aygua ne murmura.. Las onas que al mar bá'en n' indican tempestat.. Las flors que encantadoras mostraba la Natura ni so's perfums alenan, ni 'ns portan la ventura, tant tost la gent ne crida per tot la Llibertat!

Per tot la gent la cerca; de fè tothom la crida; mes ella ne rellisca si esta dintre sas mans... y al veurerla que salta, la gent esporuguida l' assotan, y lo poble de fé allavors se obliada que sols eixas vuit lletras nos fan á tots germans!

Jo sé be que en ma Patria no hi manca valentia, que 'l crit d' Independencia un temps ha de sonar! Que lluytan ab constancia y esperan que lo dia vindrá, que ha de portarnos la ditxa y la alegria. mes ¡ay! per ma desgracia, molt temps deurá trigar

PAU ROSELLA.

BATALLADAS.

Dilluns té lloch en lo teatro Romea lo benefici del simpatic characteristich senyor Perraló. Forma part del programa la preciosa, tal vegada la millor producció d' en Pitarra, *las Eurras del mas*. Es de esperar que hi assistirá molta concurrencia. Aixis ho desitjem.

En la sessió que va celebrar lo Congrés lo dijous, lo senyor Castelar va pronunciar las següents paraulas:

—Si jo hagues sigut l' encarregat de rebre al Rey, li hauria dit: ENTORNISSEN S. M. COM LEOPOLDO DE BÉLGICA, NO SIGA QUE 'L POBLE L' ESPOLSI COM A MAXIMILIA DE MEJICH...

La majoria monárquica. No! no!

La minoria: Sí, sí.

Lo senyor Olózaga, lo que deya tant mal com podia d' Isabel quan era reyna: Lo rey es inviolable.

Lo senyor Foraster: També ho era donya Isabel. (¡¡¡ Bum!!! ¿Han sentit tirar?)

Lo President (Olózaga): no permeteré que 's discuteixi al rey.

La majoria llagostina: Be, be.

Lo pais: Mal, mal, molt mal.

Lo senyor Castelar, que no es dels que cobran ni dels que renegan de la patria que 'ls ha vist neixer: Senthó no tenir tanta ironia com la que tenian los que desde aquets banchs atacaban á un altre poder tambe inviolable. (Senyor Olózaga: beguis aquest, ou que l' altre ja 's cou.)

Lo president: si jo ho vaig fer... are no ho permeto. (Ben dit: feu lo que predico y no mireu lo que faig.)

Lo Senyor Castelar: censura 'ls atachs á la llibertat, la coacció, las presons dels escrip-

tors y las morts que hi ha hagut durant las eleccions. Seguint despues fent diferentas consideracions historicas acaba per dir qu' *Espanya va combatrer tres sigles contra 'ls romans, y set contra 'ls árabes*, va descubrir las Americas; va vencer á Carlo-Magno en Roncesvalles, á Francisco Primer en Pavia y á Napoleón en Bailen, los tres grans conquistadors de la Edat Mitja, del renaixement y de la Edat Moderna y VA FERMAR AL CARRO DE LOS REYS ALS REYS DE TOTA EUROPA PORTANT COM HERALTS FAMOLENCHS ALS DUCHS DE SABOYA (sic.)

Lo president: al ordre, senyor Castelar, lo rey es inviolable.

Lo senyor Castelar: *Jo com á Diputat soch tant inviolable com lo rey.*

Lo President: Me veuré obligat á retirar la paraula á S.S.

Lo senyor Castelar: Com á diputat defenso la meva inviolabilitat y com á catedratic la de la historia. Los duchs famolenchs de Saboya seguiren lo carro de Carlos quint, de Felip segon y de Felip quint.

Despres de una tempestat y de haber repetit fins á tres vegadas aquesta notable frase, continua l' orador: Pe 'l cami d' ilegalitats y d' injusticias que segueix lo govern, republicans: PERDEU LA ESPERANSA DE SALVAR LA PATRIA AB L' ORDRE Y AB LA LLEY.

La monárquia espanyola acaba de sufrir una ferida mortal.

La *Campana de Gracia* creu que l' unich comentari que pot fer es dirigir un saludo al gran orador, orgull de la nació espanyola, Emili Castelar.

Corresponent á una atenta invitació del reputat metje senyor Nonell varen anar á visitar lo gran establiment *terápich funcional* que aquest senyor acaba d' establir en la plassa de Santa Ana, número 8.

No 'ns arrepenim pas d' haber correspost á la invitació perque gracias á ella varen tenir la satisfacció de veurer un establiment notable baix molts conceptes y de refrescar d' alló millor. Aixó es lo que té ser periodista: aixis un s' esposi á que l' embarquin com á que 'l convidin á refrescar.

Lo establiment del senyor Nonell es una cosa admirable. Atreu la atenció de tothom en primer terme 'l espayós gimnasi, montat ab gran acert y en lo que no hi falta cap dels requisits manats per la ciencia.

Es també digne de menció lo sistema de banys, estant aquestos molt ben montats, notantshi inteligencia en la direcció. Vegin si está bé que fins 's poden pendre banys russos y egipcis encara que 's siga espanyol.

Varem veurer una colecció d'instruments pe 'r operar que 'ns varen probar una vegada mes que si la medicina no está adelantada com tots voldriam, no es pas perque no hi hagi qui 's cuidi de ferla progressar.

Vegin si está bé l' establiment de que 'ns ocupem, que fins 'ns va fer venir ganas d' estar inalalt no mes perque m' haguessin tingut de curar allí mateix.

Nosaltres prou menjabam pastas y altres dolcers en abundancia per veurer si 'ns agafaba un bon dolor de estómach.... pero ¡cá! res... Tenim un estómach fet á proba de bomba. Pobre senyor Nonell si tots fossin com nosaltres... Hi hauria una salut que faria posar malalts als metjes.

Per lo demés, y deixant de fer brometas debem donar la nostra enhorabona al senyor Nonell per haber montat un establiment tant notable com lo que acaba d' inaugurar, únich en lo nostre pais.

¿De qui 's rodeja la Assamblea? Del general Mac-Mahon y altres militars bonapartistas, de prefectas bonapartistas, de polissons bonapartistas, etc. etc. Tot aixó ¿que 's pense? Ho fan per salvar la República.

Mr. Thiers: plantimelas al clatell.

Algú 'ns ha fet present, perquè nosaltres ni 'ns en habíam adonat, que lo senyor Targarona, coronel desde la revolució de setembre, ha sigut agraciat ab una creu sense gastos per haber prestat serveys al ordre y á la llibertat. Com que 'l assumpto ni 'l home que 'l motiva tenen per nosaltres la mes petita importancia, ni menys ens ne volem ocupar.

La Diputació nova vol fer llimpiar l' entrada del edifici y 'l senyor Mirambell no ho vol. Contestant á las paraulas d' en Simal deya aquell senyor qu' ell, quan passa per devant dels cipayos, setreu lo sombrero porque 's creu saludar als representants del *esprit de la revolució*. No negaré, senyor Mirambell, que sigan representants de algun *esprit*, pero si li nego qu' aquest siga l' *esprit de la revolució*.

Recordo que quan los prussians tenian sitiada á París, los generals Ducrot y Vinoy no 's volian fiar per fer alguna sortida, dels guardas móvils, y are 'ls guardas móvils de qui no 's volia fiar son los que fan la pols á l' Assamblea. Aixís va 'l mon. Sempre veureu que 'us la farà aquell que menys us pensareu.

Hem llegit la resenya del apat dels llibres menjadors, que publica la *Humanidad* y hem notat que molts dels brindis son cambiats, corretgits ó aumentats, sense contar los que han sigut omitits. Consta aixís perquè despres no 's digues que nosaltres no habíam estat en lo cert en lo número passat 'l parlar del apat en questió.

Es clar: com ells no creuen en res, tampoch creuen que per cada guatlla hi hagi set anys de purgatori.

Lo dia de las eleccions de Senadors los monarquichs 'ns proposaban la coalició; abtal que votessim un senador ministerial, ells ne votaban tres dels nostres.

Los carlins temen que 'ns coaliguessim ab los monarquichs 'ns oferian votar dos senadors federals.

De modo que si haguessim volgut haurian sortit elegits dos ó tres senadors republicans.

Los compromissaris del nostre partit varen retxasar tota idea de coalició y per aixó varen guanyar los carlins, ab lo qual podem no haber guanyat los federals, pero si ha guanyat la moral política.

Barcelona ha fet 5 diputats á Corts y 8 compromissaris. Si fos una veritat aquesta proporció sembla que lo que queda de la provincia, ja que ha fet 13 diputats, hauria hagut de fer 19 compromissaris.

Donchs han de saber que de fora en varen venir mes de 300.

Aixó vol dir que la lley es molt justa y molt equitativa.

Los reaccionaris espanyols per tot arreu veuen la ma amagada, l' or de la reacció, los jesuitas, etc., etc., etc.

Los reaccionaris francesos are també han descubert que per tot arreu se fica la ma del prussí, lo or de Napoleon, los treballs subterráneos de la Internacional, etc., etc., etc.

Se veu ben clar que 'ls reaccionaris de tot arreu son tallats ab un mateix patró.

Los Bufos vindrán aquest any á funcionar en lo elegant teatre Espanyol.

Si las produccions que 's posan en escena son tant graciosas com lo *Rey Midas*, *Robinson*, *Barba Azul*, *Un sarao y una Soirée*, etc., augurem bonas entradas als bufos, puig tenen aquet any un dels millors y mes comodosteatres del passeig de Gracia.

Lo despatx de las localitats será á ca 'n Lopez, lo que será un' altra ventatja pe 'l publich que podrá ferse ab ellas sense necessitat d' anar á suar.

FRASES INCONVENIENTS.

PER UN CATÓLICH.

—*Fiate en la Virgen y no corras.*

PER UN LIBRE-PENSADOR

—Us dich ab tota la efusió de la meva *ánima*.

—¡Com hi ha *Deu!*

PER UN REPUBLICÁ.

—¡*Reyna* del meu cor!

—*Real* y verdaderament.

PER UN PROTESTANT.

—¡Verge pura!

—¡Ay Mare de Deu del *Cárme!*

Don Lluís Gonzalez Brabo va dinar ab don Carlos en Pau (França.) Aquestos si que 's pot dir qu' han tingut la festa en *Pau*.

—Los *cipayos* no sé de quin fondo cobran,

—¿Perque ho diu aixó?

—¡Home, porque no figuran en lo presupuesto de la guerra.

—Y be, ¿y aixó que hi fa? ¿No son una calamitat?

—¡Y tal calamitat!...

—Donchs home, ja ho té: cobran del fondo de calamitats públicas.

Don Carlos ha donat un banquet á sos partidaris residents en Pau.

Don Carlos, donchs, ja menja. Aquesta es una bona noticia per la situació, porque casi vol dir que don Carlos ja 's torna progressista.

Lo dissapte passat va debutar en lo teatre Principal la senyora Pascal Damiani ab la partitura de Verdi, *Lo Trovador*.

Lo públich filarmonich de Barcelona sab ja las cualitats rellevants de la senyora Pascal, per qual motiu podriam prescindir de dedicar elogis merescuts á la artista.

La senyora Pascal canta tant bé ó millor que avans, té lo mateix caudal de veu y sab arrebatat al públich ab sa manera de representar.

En l' ária del primer acte, aixís com en lo *mísere* del quart acte, estigué la senyora Pascal inimitable.

Sápigam que LO XANGUET d' aquest any ja va en doyna y que será molt fácil que 'l posem á la venta 'l altre dissapte; per consegüent comensin á amenir un ralet que no 'ls doldrá, puig hi trobarán bonas caricaturas y tot ell en conjunt 'ls farà fer un tip de riurer. Aconsellem á nostres corresponsals que fassin demanda prompte.

¿Qué no ho saben?

Diu lo general Serrano que debem la llibertat que disfrutem á l' exercit.

Jo crech que té molta rahó, porque quan no tenim llibertat també 's deu á l' exercit.

Creyeume, de tot qui, 'n té la culpa es l' exercit.

Lo diputat Diaz Quintero ha dit en lo congreso, á propósit del exercit, que cada entorxat representa una felonía y cada estrella una consecuencia.

¡Te rahó vatua listo!

Las paraulas d' en Diaz Quintero varen mouer una tempestat.

Ja diu be l' adagi:

En diciendo las verdades se pierden las amistades.

La *Commune* de París paga als generals 95 duros cada mes, als coronels 68, als comandants 57 y als capitans 42.

Y aixó que tenen molta feyna y no descansan un segon.

Comparin lo que cobran aquestos fent alguna cosa ab lo que cobran los nostres generals per no fer res.

Ara que no 's pensin que porque trobem mes baratos los sous dels gefes de las forsas

de la *Commune* volguem dir que 'ls de la República federal espanyola hagin de tenir un sou paregut.

A nosaltres si 'ns donan á triar entre 'ls militars de París y 'ls qu' are hi ha en lo nostre pais, ens quedarem ab cap dels dos.

No estem per gastos.

Durant lo siti de París una familia se vegé en lo estrem apuradíssim d' haber de sacrificar una gossa que feya molts anys estava en la casa y que 's deya *Linda*. Los queviures escassejaban, no 's trobaba un tall de carn per un ull de la cara y no hi habia mes remey: ¡*La Linda*, la pobra *Linda* s' habia de matar... Diferentas voltas habia estat ja á punt de ser degollada, pero en lo mateix moment que lo ganibet anaba á ferirla, compareixía un bordegás, ó be la criada, ó la mestressa, ensenyant una rata ó un gat á tota la gent de la casa, y dihent boja d' alegría: ¡*La Linda* s' ha salvat! Ja tenim menjar...

Mes ¡oh dolor d' estómach! Aixó no va durar sempre y un dia no hi hagué remey: la *Linda* va ser degollada en mitj de la consternació major, cuita entre llágrimas y menjada entre sospirs y gemechs de dolor.

Quan de la pobra *Linda* no varen quedar mes que 'ls ossos la mestressa no pogué aguantar mes son just dolor y esclamá en mitj d' un raudal de llágrimas:

—¡Ay senyor! Si la *Linda* hi fos... ¡com rosegaria!....

XARADA.

La primera es una bestia que molt servey á mi 'm fá... sobretot, á una masía que tinch en lo camp de dalt.

La prima y segona, juntas, se sol dir en italiá

á l' amich si es de confiansa y hasta á pares y germans.

Si prima y cuarta se uneixen, forman un nom que 'ls marxants

lo tenen sempre á la boca tant prompte vullan parlar.

y segona, tersa y cuarta 'm té molts quartos pescats.

Lo tot, es nom de una noya que te á molts lo cor robat.

LE BARRIÉ.

La solució per suposat dissapte.

ANUNCIS.

OBRAS ESCRITAS POR ROQUE BARCIA.

- CARTILLA POLÍTICA, 1 real.
- CARTA Á SU SANTIDAD Pío IX, precedida de una carta que desde el otro mundo envían á Su Santidad los masones Monti y Tognetti, 4 rs.
- ¡DIOS SALVE AL PAIS! ¡DIOS SALVE AL REY! 2 reales.
- EL PAPADO ANTE JESUCRISTO Ó LA CUESTION MAGNA 1.ª y 2.ª parte, 4 reales cada una.
- CONVERSACIONES CON EL PUEBLO ESPAÑOL 1.ª y 2.ª serie, 2 reales cada una.
- REVOLUCION DE LA IGLESIA EN ESPAÑA cartilla religiosa dedicada al obispo de Osma, 4 reales.
- TEORIA DEL INFIERNO ó la ley de la vida, 6 reales.
- INFLUENCIAS Y PROTESTAS NEO CATOLICAS, 4 reales.
- LA FEDERACION ESPAÑOLA 3 reales, (1.ª parte.)
- MANIFIESTO Á LA NACION 1 real, (2.ª parte.)
- EVANGELIO DEL PUEBLO 4 reales.

Los que deseen adquirir cualesquiera de las obras anunciadas en este periódico, podrán hacerlo enviando en sellos de correo su importe (con un sello de medio real mas por razon de franqueo por cada obra que valga menos de 10 reales y dos sellos por cada obra que valga mas), dirigiéndose á I. Lopez, editor, Rambla del Centro, 20, Barcelona

Barcelona: Imp. de la V. é H. de Gaspar. Calle de Ataulfo, núm. 14.

I. LOPEZ, editor.